

den her folkeafstemningskampagne, men som forhåbentlig ikke bliver brugt fremover.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jamen der er da ingen tvivl om, det kan vi jo se på folkeafstemningsresultatet, at vi har fejlbedømt folkeafstemningen på det her område, og jeg vil gerne understrege, at i de debatter her om dansk deltagelse i eurosamarbejdet har det for os både været en politisk argumentation og en økonomisk argumentation.

Jeg siger bare til den økonomiske argumentation, når nogle nu kommer herop 7 uger efter folkeafstemningen og siger: »Der kan I bare se, hvad vi sagde«, når man faktisk ved, at en stribe af de argumenter, der var på det økonomiske område, jo var relateret til et 5-årigt, 10-årigt, 20-årigt perspektiv, at forskellen vil på nogle områder for danskerne, for danske virksomheder, for dansk økonomi, kunne spille ind på den og den måde.

Vi er så heldige nu, at vi ikke har fået den store renteforskel på grund af det, vi har set med, at der er tillid til dansk økonomi af de årsager, jeg har nævnt før. Man bliver altså nødsaget til at se det her i et langt større perspektiv.

Vi har gudskelov heller ikke været ude for, at dansk økonomi, den danske krone, blev udsat for stormløb, men vi har da ingen garanti for, at vi ikke er i en sådan situation om x antal år. Forhåbentlig er vi det ikke. Det er jo derfor, vi søger en fornuftig økonomisk politik nu.

Nejsiden kan da bare erkende det. Nejsiden må jo også erkende, at en af årsagerne til, det går rimelig godt, fantastisk godt med dansk økonomi jo netop er, at vi har valgt at ankre os tæt op til euroen og det ØMU-samarbejde, de ØMU-kriterier, som de andre lande følger.

Charlotte Antonsen (V):

Med det danske nej til euroen er vi effektivt plantet på et sidespor i EU. Vi er et B-medlem. Et meget lille flertal af danskerne, 53 pct., stemte nej til euroen og dermed nej til en udbygning af EU-samarbejdet.

Tilsyneladende er alt for mange mennesker bekymrede for, om EU helt vil opløse Danmark, stjæle den danske model, tvinge os til et europæisk skattetryk.

I Venstre agter vi ikke at ligge under for den frygt. Vi mener, at behovet for en stærk indsats fra ja-partierne er endnu mere påtrængende nu efter nej. Med ét ben inde og ét ben ude risike-

rer vi at havne helt ude, og allerede her under debatten i dag, har vi jo fået bekræftet den frygt, for allerede nu kommer der forslag fra nejpartierne om, at vi skal have folkeafstemning om Nicetraktaten, og det er naturligvis med henblik på, at man kan sige nej en gang til.

Fra Venstres side er der ingen planer om at komme nejpartierne i møde. Venstre vil ikke slingre i EU-politikken, og vi vil ikke stemme nej, hver anden gang et EU-spørgsmål kommer op. Vi vil som hidtil føre en liberal EU-politik, hvor vi tager stilling fra sag til sag.

Derfor vil Venstre fortsat være blandt de mest EU-positive partier, et klart ja til EU er en sikker Venstremærkesag, og et klart ja til at afskaffe de danske undtagelser er fortsat Venstres mål.

En ny folkeafstemning ligger så næppe lige om hjørnet, men det skal ikke forhindre os i utrætteligt at diskutere alle aspekter af EU-politikken, også de emner, der er omfattet af undtagelserne. Vi ønsker et fuldt og helt dansk medlemskab af EU så hurtigt som muligt.

Den europæiske idé er god. Muligheden for demokrati, folkelig indflydelse på de grænseoverskridende opgaver i Europa eksisterer kun i et forpligtende demokratisk internationalt samarbejde. Der er intet fornuftigt alternativ til EU, derfor skal indsatsen koncentreres om at forbedre, udbygge og fremtidssikre Unionen.

Selvfølgelig skal nej respekteres. Euroen bliver ikke indført i Danmark, i hvert fald ikke formelt, den skal jo nok komme alligevel. Men det er helt sikkert, at vi får i hvert fald ikke nogen indflydelse på den, for vi kommer ikke til at sidde med i Den Europæiske Centralbank.

Det betyder samtidig også, at vi er på et sidespor i de økonomiske diskussioner i EU, hvor vi jo i stigende grad har set, at man i første omgang drøfter økonomisk-politiske sager i eurolandene og først derefter tager sagerne op til formel beslutning på EU-møder, topmøder osv., så det får nogle store politiske konsekvenser, nogle store negative omkostninger, at vi sagde nej til euroen.

Men når nej nu er en realitet, er vi nødt til at forholde os til det og forsøge at håndtere det i det fremtidige politiske arbejde i Europa.

Venstre lancerede allerede på valgaftenen nogle af de elementer, der er centrale i Venstres fremtidige europapolitiske arbejde. Vi skal have en forfatning med et klart kompetencekatalog. Der skal simpelt hen være en klarere opgavefordeling mellem EU og de enkelte medlemslande.